

Publicerad 2020-10-25 05:40 av Peter Stjerngrim

Självförsoning är nog bland det allra väsentligaste vi har att komma fram till i våra liv stundom ...

Lik förbannat känns det stundom ...

... som om

jag ej gjort någonting annat

än att reparerat

tidsmekanismer som stannat

För var gång jag

fått det att fungera

så som det varit tänkt

rummet för min egen tid

visat sig

vara tillbommat och stängt

Och när jag väl lyckats

hitta en ny väg in

kommit till ro

och åter börjat tro

på konceptet

våga och vinn

kommer någon vän

som behöver mitt stöd

då de hamnat fel i tiden

och det handlar

i det närmaste om

något som kan liknas

vid en strid

på liv och död

Självklart jag ställer upp

igen och igen och igen

även om dagen är röd

Det är ju det vänskap

handlar om, eller hur?

- Att finnas för varandra

i ur och skur ...

Men det fanns en period
eller kanske det var
lite mer än så ...

... då tiden fungerade
mer än väl
för alla dem jag kände
emedan min egen tid
av olika skäl
samtidigt tycktes ha kommit
till vägs ände

Dock tog det mer tid
än vad som kan anses
vara brukligt rimligt för mig
att ens märka när det hände

Ty under tiden jag
varit upptagen med
att hjälpa, stötta och
få tiden att fungera
för alla dem jag trodde
var mina närmaste vänner

såg någon jag kände
sin chans att ta kontroll
över såväl mitt liv
och allt som därtill hör

Själv fann jag mig
plötsligt tomhänt
och utan alternativ
till ett framtida liv

då jag kom till insikt
om att hon så även
tagit ifrån mig min tid

Det tog mig några år

att återskapa
förutsättningar nog
för att ersätta
och kunna bygga upp
tillräckligt av det
som raserats
om än långt ifrån
allt av det hon tog

Känslan som
var mest svår
att hantera för mig
väcktes av
den obesvarade frågan
om var alla de som jag
en gång känt
och som sa sig vara mina vänner
var när jag som allra mest
behövde dem i mitt liv ...

... Dem jag så ofta genom åren
hjälpit att återställa tiden för
var gång de funnit sig
ha hamnat lite snett och utanför

Men även den känslan
har jag nu lärt mig att hantera
och idag är jag i det närmaste
tacksam för
att jag fått all denna tid
för att verkligen kunna fundera

Fundera över vad som
för mig utmärker en riktig vän
och ta till mig insikterna jag fått
om vilka som mina verkliga vänner är
och vad som skiljer dem ifrån
alla de där
som för mig aldrig fanns här
när jag dem behövde som allra mest

Har så sakteliga börjat
få ordning på min egen tid igen
Men även om jag ej längre
ägnar min tid åt att fixa
alla andras tidsproblem

så blir det stundom
svårt att låta bli
när jag ser hur
någons tidsmekanism
kommit att gå
fullständigt fel

... att likväl
investera en del
av min tid
för att få det att
fungera igen

Ty det handlar ju
blott bara om en vän
och eftersom jag kan

... så kan jag ej
säga bara nej ...

Skillnaden är dock
att dem jag idag hjälper
så ock finns här för mig
när jag behöver
få lite stöd och hjälp
för att jag ska kunna
få tid över
för det jag själv behöver ...

Tidigare publicerad här i juli 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten